Bài 17: Hàm ảo - Đa hình runtime

Nguyễn Hoàng Anh

Tính đa hình

- Tính đa hình (Polymorphism) có nghĩa là "nhiều dạng" và nó xảy ra khi chúng ta có nhiều class có liên quan với nhau thông qua tính kế thừa.
- Tính đa hình có thể được chia thành hai loại chính:
 - Da hình tại thời điểm biên dịch (Compile-time Polymorphism).
 - Da hình tại thời điểm chạy (Run-time Polymorphism).

Khái niệm

- Hàm ảo là một hàm thành viên được khai báo trong class cha với từ khóa virtual.
- Khi một hàm là **virtual**, nó có thể được ghi đè (**override**) trong class con để cung cấp cách triển khai riêng.
- Khi gọi một hàm ảo thông qua một con trỏ hoặc tham chiếu đến lớp con, hàm sẽ được quyết định dựa trên đối tượng thực tế mà con trỏ hoặc tham chiếu đang trỏ tới chứ không dựa vào kiểu của con trỏ.

Khái niệm

```
class Base{
   public:
       virtual void display() {
           cout << "Display from Base class" << endl;
      }
};</pre>
```

Override và tính đa hình run - time

- Override là việc ghi đè hàm ảo ở class con bằng cách định nghĩa lại nó.
- Khi một hàm ảo được ghi đè, hành vi của nó sẽ phụ thuộc vào kiểu của đối tượng thực tế, chứ không phải kiểu của con trỏ hay tham chiếu.
- Tính đa hình run-time xảy ra khi quyết định gọi hàm nào (phiên bản của class cha hay class con) được đưa ra tại thời điểm chạy, không phải lúc biên dịch, giúp mở rộng chức năng. Điều này giúp chương trình linh hoạt hơn, cho phép việc mở rộng chức năng mà không cần sửa đổi mã nguồn hiện tại.

Override

Override

Pure Virtual Function

Hàm thuần ảo là một hàm ảo không có phần định nghĩa trong class cha, được khai báo với cú pháp = 0 và khiến class cha trở thành class trừu tượng (abstract class), nghĩa là không thể tạo đối tượng từ class này.

Pure Virtual Function

Pure Virtual Function

- Đa kế thừa trong C++ cho phép một class kế thừa từ nhiều class khác.
- Đa kế thừa thường dùng để kết hợp các chức năng từ nhiều class.

- Khi nhiều lớp cha có các phương thức hoặc thuộc tính trùng tên, việc gọi chúng từ lớp con có thể gây ra sự nhầm lẫn.
- Khi một lớp con kế thừa từ hai lớp cha, mà hai lớp cha này đều cùng kế thừa từ cùng một lớp khác. Tình huống này tạo ra cấu trúc hình thoi (diamond), do đó được gọi là vấn đề "Diamond".

Kế thừa ảo

- Kế thừa ảo giúp tránh vấn đề diamond problem trong đa kế thừa.
- Chỉ có **một bản sao duy nhất** của lớp cơ sở chung được kế thừa.
- Kế thừa ảo giúp quản lý các lớp liên quan đến phần cứng và giao tiếp. Điều này giúp tránh trùng lặp tài nguyên và quản lý hiệu quả trong hệ thống nhúng.

Kế thừa ảo